

Sygn. akt V CSK 464/15

POSTANOWIENIE

Dnia 22 czerwca 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Anna Kozłowska

w sprawie z powództwa B. H., K. H., W. H. i A. H.

przeciwko M. H.

o zapłatę ewentualnie o zobowiązanie do złożenia oświadczenia woli,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 22 czerwca 2016 r.

wniosku powódki B. H. o uzupełnienie postanowienia Sądu Najwyższego

z dnia 18 lutego 2016 r., sygn. akt V CSK 464/15

w zakresie kosztów procesu

uzupełnia postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 18 lutego 2016 r. sygn. akt V CSK 464/15 w części orzekającej o kosztach zastępstwa procesowego (punkt trzeci powołanego postanowienia) w ten sposób, że zasądzoną od pozwanego na rzecz B. H. kwotę 1800 (jeden tysiąc osiemset) zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu kasacyjnym podwyższa o stawkę podatku od towarów i usług.

UZASADNIENIE

Odmawiając przyjęcia skargi kasacyjnej pozwanego od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] do rozpoznania, Sąd Najwyższy postanowieniem z dnia 18 lutego 2016 r. jednocześnie zasądził, zgodnie z wynikiem sporu, na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c., od skarżącego na rzecz powódki B. H., reprezentowanej w postępowaniu kasacyjnym przez pełnomocnika z urzędu, zgodnie z jego wnioskiem zawartym w odpowiedzi na skargę kasacyjną, koszty zastępstwa procesowego w postępowaniu kasacyjnym, w kwocie 1800 zł. Sąd Najwyższy nie orzekł o podwyższeniu tego wynagrodzenia o stawkę podatku od towarów i usług.

Wniosek o uzupełnienie rozstrzygnięcia o kosztach przez uwzględnienie w wynagrodzeniu należnym jej pełnomocnikowi, ustanowionemu z urzędu, stawki podatku od towarów i usług złożyła powódka, powołując się na treść § 2 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (jedn. tekst Dz.U. z 2013 r., poz. 490 ze zm.).

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Powołany przez powódkę przepis stanowi, że w sprawach, w których strona korzysta z pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu, opłaty, o których mowa w ust. 1, sąd podwyższa o stawkę podatku od towarów i usług przewidzianą dla tego rodzaju czynności w przepisach o podatku od towarów i usług, obowiązującą w dniu orzekania o tych opłatach. Opłaty, o których mowa w ust. 1 rozporządzenia to m.in. opłaty, w stawkach minimalnych, za czynność podejmowane przez radców w postępowaniu przed sądem, według których to stawek obliczono wysokość wynagrodzenia zasądzoną w punkcie trzecim postanowienia z dnia 18 lutego 2016 r. Biorąc pod uwagę, że w uchwale z dnia 3 grudnia 2015 r. III CZP 90/15 (Biul. SN 2015/12/9-10) Sąd Najwyższy orzekł, że obowiązek podwyższenia przez sąd opłaty za czynności radcy prawnego ustanowionego z urzędu o stawkę podatku od towarów i usług odnosi się do kosztów procesu, którymi został obciążony przeciwnik procesowy strony

korzystającej z pomocy udzielonej przez tego radcę prawnego, a powołany przepis stanowi o obligatoryjnym podwyższeniu wynagrodzenia pełnomocnika o stawkę tego podatku, należało przyjąć, że Sąd Najwyższy orzekając o kosztach zastępstwa procesowego nie rozstrzygnął o całości żądania.

Czyniło to wniosek o uzupełnienie postanowienia uzasadnionym, wobec czego na podstawie art. 351 § 1 i 2 k.p.c. w związku z art. 398²¹ i art. 391 § 1 k.p.c. orzeczono jak w sentencji.